

P. Buzogány Árpád

Szél háborog az ég sátorában

Szél háborog, rázza a havas fákat,
száraz ágakon miért furulyálgat?
Gyorsan korcsolyát köt hosszú lábára,
patak jegét megsöpri tisztára.
Éjfélkor a hold abban nézi magát —
ilyen tükröt déli nap se harap át.
Visszhangzik minden szél visításától,
a hatalmas ég csillaglyukas sátor.
Hópihék szálldosnak sűrű sereggel,
álmoskodó varjak várják a reggelt.

Márton Károly

Havas eső

Hókristályok, esőcseppek levegőben kergetőznek.	ha hideg szél fordul egyet, esőcseppből jégkristály lett.
Ha meleg szél fordul egyet, hókristályból formál cseppet,	De ők ezzel nem törődnek, fönt az égből jönnek, jönnek...

Porka hó

Hull a hó, puha hó — szánkó, havon surranó.	Sziporkázó porka hó.
Pattog ág, haja-hó!	Leng-libegve madár röppen, eltűnik a hófelhőben.
